

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสาธารณรัฐเกาหลี
พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสาธารณรัฐเกาหลี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ให้เป็น
ไปตามสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มหาดไทย

อำนาจ

ผู้รับสน

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี

ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเกาหลี (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาคีสัญญา")
ปรารถนาที่จะเพิ่มความร่วมมือของประเทศทั้งสองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการ
ป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมโดยการจัดทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้กระทำความผิดข้ามแดน
ให้แก่กันและกันในลักษณะด้อยที่ด้อยปฏิบัติ
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายตกลงจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้อีกฝ่ายหนึ่ง ตามบทบัญญัติแห่ง
สนธิสัญญานี้ ซึ่งบุคคลที่ถูกต้องการตัวเพื่อการฟ้องคดี การพิจารณาคดี หรือเพื่อการกำหนดโทษหรือ
ดำเนินการลงโทษในดินแดนของภาคีที่ร้องขอสำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

ข้อ 2

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งสนธิสัญญานี้ ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ คือ ความผิด
ซึ่งไม่ว่าจะระบุลักษณะความผิดไว้อย่างไรก็ตาม สามารถลงโทษได้ตามกฎหมายของภาคีสัญญาทั้ง
สองฝ่าย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีอากร ภาษีศุลกากร การควบคุมการปริวรรตเงินตราต่างประเทศ
หรือรายได้อื่น ๆ โดยการจำคุกหรือโดยการทำให้ปราศจากเสรีภาพเป็นระยะเวลาอย่างน้อย
หนึ่งปี หรือโทษที่รุนแรงกว่า

2. ในกรณีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวเนื่องกับบุคคลที่ต้องคำพิพากษาอันเป็น
การทำให้ปราศจากเสรีภาพโดยศาลของภาคีที่ร้องขอสำหรับความผิดใดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้นั้น การ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะได้รับการอนุมัติหากระยะเวลาต้องโทษตามคำพิพากษายังเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่า
หก (6) เดือน

3. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อนี้ในการวินิจฉัยว่า ความผิดใดเป็นความผิดตามกฎหมาย
ของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายหรือไม่ นั้น

(ก) ไม่จำเป็นต้องคำนึงว่ากฎหมายของภาคีสัญญาได้กำหนดว่าการกระทำที่
ประกอบขึ้นเป็นความผิดนั้นไว้ในประเภทความผิดเดียวกัน หรือจะเรียกชื่อความผิดเป็นอย่างไรก็ตามหรือไม่

(ข) ให้พิจารณาการกระทำทั้งหมดที่ถูกล่ามของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัว
ข้ามแดนโดยไม่จำเป็นต้องคำนึงว่า ตามกฎหมายของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย มีองค์ประกอบของความผิด
แตกต่างกันหรือไม่

4. ในกรณีที่ความผิดกระทำขึ้นนอกดินแดนของภาคที่ร้องขอ จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนก็ต่อเมื่อกฎหมายของภาคที่ได้รับการร้องขอกำหนดการลงโทษไว้สำหรับความผิด ซึ่งกระทำนอกดินแดนในพฤติการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในกรณีที่กฎหมายของภาคที่ได้รับการร้องขอมิได้บัญญัติไว้ เช่นนั้นภาคที่ได้รับการร้องขออาจใช้ดุลพินิจให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

5. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจได้รับการอนุมัติตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ในกรณีความผิดฐานใดฐานหนึ่งถ้าหากว่า

(ก) เป็นความผิดในภาคที่ร้องขอในเวลาที่การกระทำนั้นประกอบขึ้นเป็นความผิดและ

(ข) การกระทำที่ถูกกล่าวหาว่านั้น หากได้เกิดขึ้นในดินแดนของภาคที่ได้รับการร้องขอในเวลาที่ทำการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะประกอบขึ้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่ใช้บังคับในดินแดนของภาคที่ได้รับการร้องขอ

6. หากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวเนื่องกับความผิดหลายความผิด ซึ่งแต่ละความผิดนั้นลงโทษได้ตามกฎหมายของภาคทั้งสอง แต่มีบางความผิดไม่เป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ ของวรรค 1 และวรรค 2 ภาคที่ได้รับการร้องขออาจอนุมัติให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิด เช่นว่านั้นได้ หากว่าบุคคลนั้นจะต้องถูกส่งตัวข้ามแดนในความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้อย่างน้อยหนึ่งฐานความผิด

ข้อ 3

การปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะไม่ได้รับการอนุมัติภายใต้สนธิสัญญานี้ในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. เมื่อภาคที่ได้รับการร้องขอตัดสินว่า ความผิดที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นเป็นความผิดทางการเมือง ความผิดทางการเมืองในที่นี้จะไม่รวมถึงความผิด ดังต่อไปนี้

(ก) การปลงชีวิตหรือการพยายามปลงชีวิตหรือการประทุษร้ายต่อร่างกายของประมุขแห่งรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาล หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว

(ข) ความผิดซึ่งภาคคู่สัญญาพันธมิตรจะจะต้องดำเนินการให้มีเขตอำนาจศาลเกี่ยวกับความผิดนั้น หรือจะต้องให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ตามความตกลงพหุภาคีระหว่างประเทศ ซึ่งภาคคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นภาคีอยู่ด้วย และ

(ค) ความผิดเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การก่อการร้าย หรือการลักพาตัว

2. เมื่อบุคคลที่ถูกต้องการตัวกำลังถูกดำเนินคดี หรือได้มีการพิจารณาคดีและได้รับการปล่อยตัวไป หรือได้ถูกลงโทษแล้วในดินแดนของภาคที่ได้รับการร้องขอ ในความผิดซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งตัวบุคคลนั้นข้ามแดน

3. เมื่อการฟ้องคดี หรือการลงโทษ สำหรับความผิดที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องห้ามโดยเหตุที่มีบัญญัติไว้ตามกฎหมายของภาคคู่สัญญาแต่ละฝ่าย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวกับอายุความ หรือ

4. เมื่อภาคที่ได้รับการร้องขอมีเหตุผลหนักแน่นที่จะสันนิษฐานว่า คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนมุ่งประสงค์จะดำเนินคดี หรือลงโทษบุคคลที่ต้องการตัว โดยมีเหตุผลจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ หรือความเห็นทางการเมือง หรือว่าอาจมีอคติต่อสถานภาพของบุคคลนั้นโดยเหตุผลดังกล่าว

แล้ว บทบัญญัติของวรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับความผิดที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ก) (ข) และ (ค) ของวรรค 1 แห่งข้อนี้

ข้อ 4

การใช้ดุลพินิจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจได้รับการปฏิเสธภายใต้สนธิสัญญานี้ ในสถานการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. เมื่อความผิดที่ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น ตามกฎหมายของภาคีที่ได้รับการร้องขอถือว่าได้กระทำขึ้นทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนในดินแดนของตน
2. เมื่อในที่สุด บุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวได้รับการปล่อยตัว หรือถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดในรัฐที่สามสำหรับความผิดเดียวกันกับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และหากถูกพิพากษาว่ากระทำความผิด ได้มีการลงโทษแล้วทั้งหมด หรือไม่อาจลงโทษได้อีก และ
3. ในกรณีพิเศษ ภาคีที่ได้รับการร้องขอแม้จะได้พิจารณาถึงความรุนแรงของความผิดและผลประโยชน์ของภาคีที่ร้องขอแล้ว ยังเห็นว่า เนื่องจากสภาวะการณ์ส่วนบุคคลของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะไม่สอดคล้องกับข้อพิจารณาด้านมนุษยธรรม

ข้อ 5

การเลื่อนการส่งมอบตัว หรือการส่งมอบตัวชั่วคราว

1. เมื่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลังถูกดำเนินคดี หรือกำลังรับโทษตามคำพิพากษาอยู่ในรัฐภาคีที่ได้รับการร้องขอในความผิดนอกเหนือจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจส่งมอบตัวบุคคลดังกล่าว หรือเลื่อนการส่งมอบตัวออกไปจนกระทั่งการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลงหรือจนกระทั่งได้มีการรับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งให้ภาคีที่ร้องขอทราบการเลื่อนการส่งมอบตัวใด ๆ
2. ภายในขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายของภาคีที่ได้รับการร้องขอ หากเป็นกรณีที่บุคคลอยู่ในข่ายที่จะถูกส่งตัวข้ามแดนได้ ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นการชั่วคราวเพื่อวัตถุประสงค์ในการฟ้องคดีให้แก่ภาคีที่ร้องขอตามเงื่อนไขที่จะตกลงกันระหว่างภาคีสัญญา ทั้งนี้ บุคคลที่ถูกส่งตัวกลับคืนไปยังภาคีที่ได้รับการร้องขอ ภายหลังจากได้มีการส่งมอบตัวชั่วคราวแล้ว อาจถูกส่งมอบตัวให้แก่ภาคีที่ร้องขอในที่สุดเพื่อรับโทษตามคำพิพากษาโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

ข้อ 6

การส่งคนชาติข้ามแดน

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายไม่ถูกผูกพันที่จะส่งคนชาติของตนตามสนธิสัญญานี้ แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายมีอำนาจส่งตัวคนชาติของตนได้ หากตามดุลพินิจเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะกระทำเช่นนั้น